

Nr 432.

Av herr **Lundgren**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående vissa avlönings- m. fl. anslag under riksstatens fjärde huvudtitel för budgetåret 1950/51 m. m.

I propositionen nr 110 har Kungl. Maj:t framlagt förslag till slutliga anslagsäskanden beträffande en del av de anslag under fjärde huvudtiteln, som i förslaget till riksstat upptagits med allenast beräknade belopp. Ehuru de förslagsställande myndigheterna såsom föredragande departementschefen anfört visat stor återhållsamhet i sina äskanden och med anledning av pågående utredningar angående försvarets organisation och de centrala förvaltningsmyndigheternas utformning avstått från yrkanden på personalförstärkningar, som eljest anses i och för sig berättigade, har departementschefen dock avvisat så gott som samtliga av de äskanden, som myndigheterna framställt. Som motiv härför anför departementschefen bl. a. det rådande statsekonomiska läget. Jag är fullt medveten om att detta nödvändiggör stor varsamhet, när det gäller ökade statsutgifter. I vissa fall medför dock ett bifall till myndigheternas äskanden icke några sådana ökade kostnader, och i andra fall äro dessa kostnader i förhållande till den effekt, som vinnes genom ett bifall till förslagen, relativt ringa. På grund härav böra enligt min uppfattning följande punkter i propositionen ändras.

Armén: Avlöningar till aktiv personal m. fl.

Under punkt två har arméchefen bl. a. begärt att vakttjänsten vid IV. militärbefälstabens etablissement icke längre såsom nu är fallet skall bestridas av livgardesskvadronen. Tjänsten såsom vaktchefer blev nämligen alltför betungande för skvadronens nio furirer, som utöver ordinarie tjänstgöring och tjänst som dagbefäl fått tagas i anspråk som vaktchefer vart sjätte dygn.

Ur utbildningssynpunkt är det nödvändigt att värnpliktiga icke i större utsträckning än oundgängligen är nödvändigt tagas i anspråk för vakttjänstgöring. Den värnpliktskontingent som tilldelas K1 utgör 88 man. Av dessa tjänstgöra dock vissa tider 45 man vid ridskolan. När utbildningstiden förkortades genom beslut vid 1948 års riksdag, förutsatte riksdagen, att utbildningen skulle i görligaste mån effektiviseras. På grund härav är det icke lämpligt att använda värnpliktiga till vakttjänstgöring i vidare mån än denna ingår i deras utbildning.

För vakttjänstgöring bör enligt chefens för armén förslag anställas särskild civil vaktpersonal med polismans befogenhet. Antalet vaktmästare borde vara fyra, enär tjänstgöring måste ske hela dygnet om och även

under sön- och helgdagar. Av nu anförda skäl böra fyra tjänster för vaktmästare i Ce 9 tillkomma. Då denna anordning möjligen kan betraktas som ett försök, böra dessa tjänster endast tillsättas på förordnande.

I *punkt nio* har chefen för armén föreslagit inrättandet av en ny kaptensbeställning vid Svea livgarde. Samtidigt skulle vid samma regemente en fänriksbeställning och en sergeantbeställning indragas. Åtgärderna medföra en besparing av 2 724 kronor.

I II ingår enligt beslut av 1948 års riksdag det s. k. garnisonskompaniet, vilket är sammansatt av för fältpolisutbildning särskilt uttagna värnpliktiga från samtliga inskrivningsområden. På grund härav har regementet tillförts ett kompani utöver det antal, som ingår i normalorganisationen för pansarinfanteriregementen. Behovet av personal vid kompaniet beräknades av 1945 års försvarskommitté till en kapten, två löjtnanter eller fänrikar, en fanjunkare, två sergeanter och två överfurier eller sammanlagt åtta personer. För närvarande består personaluppsättningen av en löjtnant, två fänrikar, en fanjunkare, fyra sergeanter och två överfurirer eller tillsammans tio personer.

Starka skäl tala för ett bifall till chefens för armén förslag. Det är nödvändigt att en särskild förstklassig kraft placeras såsom chef för garnisonskompaniet med hänsyn till den viktiga utbildning som där bedrivs. Då förslaget icke medför någon ökad kostnad utan i stället en besparing på 2 724 kronor, finnes icke något ekonomiskt skäl som talar mot ett bifall till chefens för armén förslag. Departementschefen har icke på något sätt motiverat sitt avvisande av chefens för armén förslag.

I *punkt tolv* har chefen för armén begärt inrättande av en kaptens- eller löjtnantsbeställning vid fälttygkåren avsedd såsom tygofficer vid kommandantstaben i Boden. Beställningen skulle utbytas mot den nu vid kommandantskapet befintliga för pensionerad officer, vilken beställning i stället indrages. Då det är svårt att få pensionerade officerare att stanna i Boden, har man för närvarande fått nöja sig med en krigsfrivillig kapten, som tjänstgör på denna post. Det är nödvändigt att en ordinarie befattning inrättas för att det skall vara möjligt att erhålla en kompetent officer för denna uppgift, som uppenbarligen är särskilt viktig just nu i vår största fästning. Ett bifall till förslaget medför ingen ökad kostnad.

På grund av det sålunda anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i anledning av kungl. Maj:ts proposition 110

1) vid IV. Milostaben inrätta fyra vaktmästarbeställningar i Ce 9,

2) i staten för Svea livgarde upptaga ytterligare en kaptensbeställning i Ma 9 och att i samma regementes stat indraga en fänriksbeställning och en sergeantbeställning samt

3) i fälttygkårens stat upptages ytterligare en beställ-

ning som kapten eller löjtnant avsedd för tjänst vid kommandantstaben i Boden i utbyte mot befattning för pensionerad officer (I: 29).

Stockholm den 13 april 1950.

P. G. Lundgren.
